

Fricz Tamás - Nem ritka Rytkó!

2013 június 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

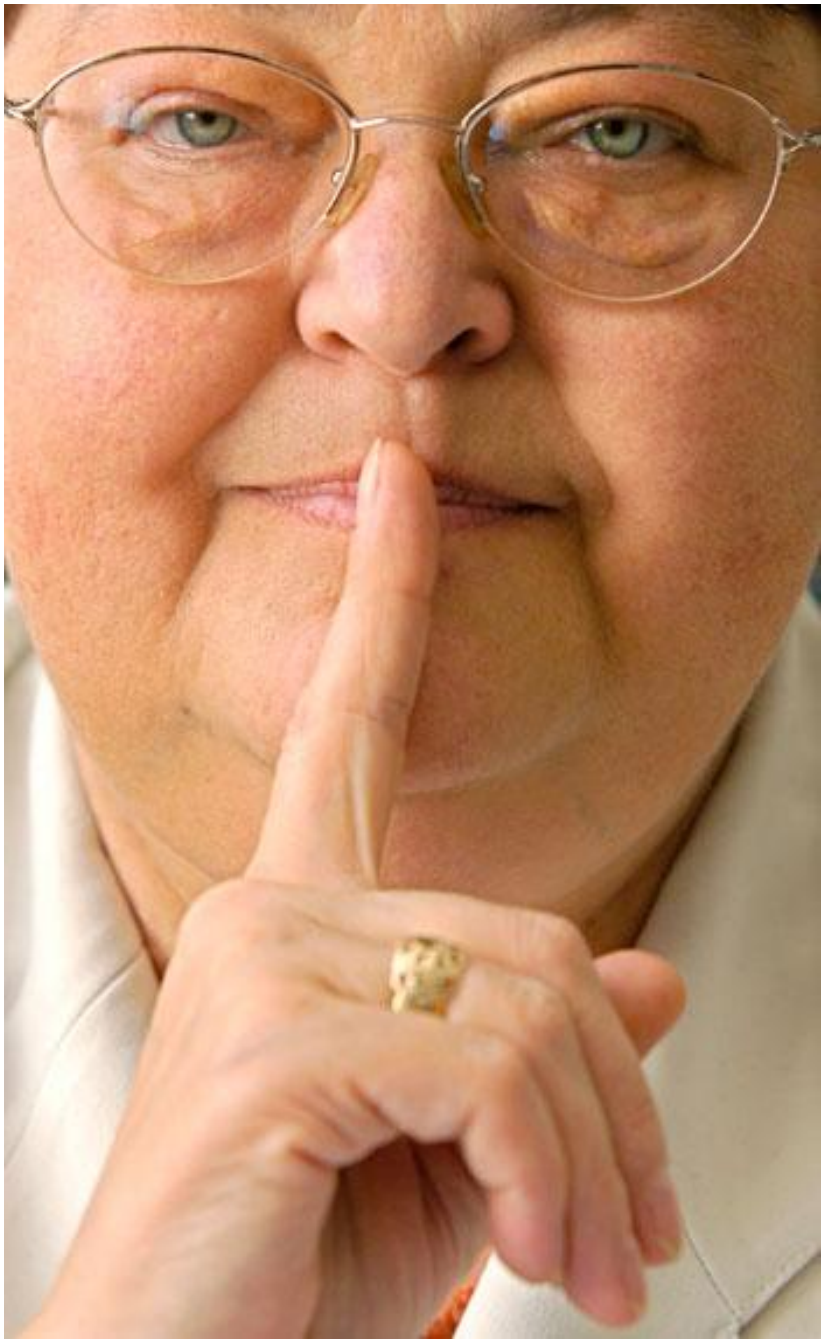
Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Hát ez az. Err?l írtunk az elmúlt húsz évben sokan, köztük jómagam is, ha nem százszor, hát ezerszer: Rytkó Emília esete kapcsán ismét kiderült, hogy ami Magyarországon történt a nyolcvanas-kilencvenes évek fordulóján, azt csak elcseszett rendszerváltásnak nevezhetjük.

A modern demokráciák legfontosabb, alapvet? intézménye a szabad választás. Bár a politológia tézisei szerint a jó és tartalmas demokráciáknak még sok más kritériumuk, feltételük van, az alap, ami nélkül nem létezhet képviseleti demokrácia, az nem más, mint hogy a választások szabadok legyenek és tiszták, azaz a mindenkori kormányzó hatalmat legfeljebb négy-öt évenként le lehessen váltani.

És akkor tessék: Magyarországon 2002 és 2009 között a demokrácia alapvet?, bázisintézményének, fundamentumának jogszer?sége és tisztasága felett egy volt kommunista besúgó, spicli ?rködött. Egy olyan ember, aki szentül hitt a demokráciát tagadó marxizmus-leninizmusban – hiszen a XII. kerületi pártbizottság marxista-leninista egyetemének levelez? tagozatát irányította –, s szentül hitt abban is, hogy az ellenzéki gondolkodók ellen, akik szabadságban és demokráciában hittek, kemény kézzel fel kell lépni, például önként és dalolva jelenteni kell róluk a titkosszolgálati és rend?ri szerveknek.



(„Határozottság, er?s kéz” – mondta Virág elvtárs.) S egy olyan ember, akinek nincs életrajza – talán titkosították száz évre…

Rytkó elvtársn? a magyar rendszerváltás szimbóluma. Az elmaradt történelmi igazságtétel, az elmaradt lusztráció, az elmaradt szükséges személycsere szimbóluma. Szánalmas és tragikomikus szimbólum.

És ezt nem értik meg bel?lünk Nyugaton. Nem értik, hogy elkeseredtünk, amikor Kohl kancellár a rendszerváltás hajnalán azt javasolta Antall Józsefnek, hogy tartsa meg Horn Gyulát a kormányában külügyminiszternek. Horn Gyulát, aki az 1956-os forradalom leverésében pufajkásként vett részt. És Kohl ráadásul azok közé tartozott, akik sokat értettek bel?lünk, a történelmünkb?l és kínjainkból. Mit várhatunk megértésben a többi nyugati politikustól?

S amikor e sorokat írom, a tízen-huszonéves fiatalokra gondolok. Azokra, akik amikor e sorokat olvassák, nem értenek bel?lük semmit. Nem értenek semmit, mert nem éltek a Kádár-korszakban, nem ismerték a diktatúra természetét, s ha ma leírom én vagy bárki más azt a szót, hogy a posztkommunisták, akkor elnéz?en mosolyognak, mert fogalmuk sincs arról, hogy mit jelent ennek az országnak a posztkommunizmus brutális jelenléte még mindig, 23 évvel a rendszerváltás után.

E fiatalok nem értik, amir?l mi, id?sebbek, az apáik és anyáik beszélünk, mert az ötvenesek, az ? szüleik, elmulasztották megtenni, hogy informálják ?ket. Az én generációm, az ötvenes generáció vétkes abban, hogy a mai huszonéves fiatalok nem értik meg a mi problémáinkat és aggályainkat a mai állapotokkal szemben – már ami a „baloldalt” jelenti. Nem tudják vagy nem érdekli ?ket, hogy egy Lendvai Ildikó – a f?cenzor a diktatúrában –, egy Kovács László volt EU-biztos, külügyminiszter, egy Kiss Péter, Szekeres Imre, Baja Ferenc no és persze Gyurcsány Ferenc, Bajnai Gordon és még sorolhatnám, mind-mind a pártállami diktatúra vezet? funkcionáriusai, KISZ-vezet?i voltak. Nem értik meg, hogy ez súlyos probléma egy demokráciában.

És a mai fiatalok épp ezért tartják egykutyának a két politikai elitet és tábort. Nem látják, hogy az egyik oldal a demokráciáért küzdött, lázadt és tüntetett, míg a másik oldal a diktatúrát védte, amíg tudta, majd amikor már nem lehetett, „élére állt” a demokratizációnak – és megint jól járt. Diktatúrában is nyertek, demokráciában is nyertek. Ez aztán a „zsír”!



Újra és újra el kell mondanunk a fiataloknak, hogy itt nem „egykutyák” vívnak ádáz küzdelmet egymással, hanem demokraták és volt kommunisták. Újra és újra meg kell értetni velük, hogy ?k sajnos éppúgy nem fogják megérteni a hazai viszonyokat – miként sajnos Nyugat-Európa, az EU vagy az Egyesült Államok sem érti –, ha nem akarják megismerni a közelmúltunk eseményeit.

Meg kell értetnünk a fiatalokkal, hogy ha egy Rytkó Emília vezetheti a választások lebonyolítása és tisztasága felett ?rköd? intézményt, akkor a múlt árnyaitól még mindig nem szabadultunk meg.

De, talán mégis – válaszolva Antall Józsefnek: még képesek lehetünk, még „tetszünk” forradalmat – azaz megtisztulást – csinálni.

mno.hu -Fricz Tamás



Ajánló